

KHÁNH NHẬT ĐẠI HUYNH

(79 tuổi sinh & 57 hạ lạc)

*Bát ngát lá tùng xanh
Cối đại tùng hạo nhiên rắn lõi
Mưa nắng, gió sương
Vấn tự nhiên an nhiên
Lộc mầm vui nắng mới
Nhựa uyên nguyên
Tỏa lực: Khí bình sinh!*

ĐẠI HUYNH

Đã bước qua trăm cuộc lữ trình
Đã nhẹ lướt tử sinh

Đã tiêu dao thế phàm
Bằng nụ cười **VI TIỂU!**

*Văn từ thù diệu
Nghĩa ngữ thượng thâm
Phá bỏ mê tâm
Giải trừ chấp kiến
Năm Nhật Nguyệt hoành đao, tung kiếm
Gom Càn Khôn thuận Pháp, tùy Duyên*

Đã lâu xưa chèo bẻ, bỏ thuyền
Rỗng suốt hai bờ thông dong tự tại...

ĐẠI HUYNH ơi!

Đệ đã ngán ngẩm trò chơi tục đế
Ở cõi này lắm chuyện thị phi
Lắm chuyện đảo điên
Đã mệt mỏi
Phải bập bẹ, phều phào... hữu vi, vô vi
Cứ nói mãi coi chừng tụt lưỡi!
Kẻ học **Pháp** mê làm quá đỗi
Người tu **Thiền** si dại, ngu ngông

*Dẫn kinh luận ngàn trang
Trích ký bi vạn chữ
Có gì đó như mật đường câu nhử
Có gì kia như dát vàng lộng kiếng cao treo
Thời gian qua đi
Có những *phạm trù*, *ước lệ* đã mốc meo!
Có những *định thức*, *quy trình* đã mối đùn mọt gặm!*

Ôi!

Thiên hạ có biết chằng
Có **Một Pháp** mang đôi hia vạn dặm
Vượt **Cũ Xưa** đến **Mới Mè** hiện tiền

Vượt khái niệm nghìn trùng
Vượt ảo kiến lệch nghiêng
Đề tao ngộ *mặt mày sáng trong*
Nguyên xưa chưa ráo mực!

ĐẠI HUYNH của tôi

Đã mấy mươi năm không mới
Đôi chân nhẹ hều dạo khắp Đông, Tây
Chỉ để khai thị **Một Pháp** này thôi
Là **CÁI THỰC** hiển bày
Cho đôi mắt của ai thâm duyên ít bụi
Cho trí giả thượng căn nghe qua là liễu thông, tỏ rõ...
Vạn ưu phiền khoảnh khắc rã tan...
Rã tan như đóm vỡ, mộng tàn...
Rã tan như bọt nước rơi ngàn...

Ôi! Thù thắng thay,
Từ **Văn, Thơ, Trà đạo** cho đến **Pháp đàm**
Sợ chỉ đồ ấy: Rõ thông xuyên suốt
Chỉ một búng tay: **Bản Ngã** buông là được!
Chỉ chớp mắt thôi: Cội **Bồ Đề Nguyên Thủy** ngồi chơi!

ĐẠI HUYNH

Đã **Trí, Bi**

Đã từ **CÁI THỰC** chiếu soi
Vén từng lớp chất chồng **Các Uẩn**
Đâu cần phải sao lưu kinh điển
Đâu cần phải miên mật công phu vẽ vờ phương tiện
Nguyên lý ở ngay đây,
Ở nơi **Cái-Thực-Đang-Là**
Sum la vạn tượng này là **Pháp Giới** bao la
Là **Trường Thiên**
Để cho Chư Tăng Ni Phật tử muôn nơi
Học bài **Giác Ngộ!**

Giờ đây,

Mồng Bốn Tháng Hai Nhâm Dần

Mừng ngày sinh của **Đại Huynh**

Đệ không chúc **Phúc**, chúc **Tài**, chúc **Thọ**

Như thế gian quy ước thường phàm

Đệ chỉ nguyện cầu cho Pháp Bảo thậm thâm

Được lan tỏa

Được thấy ngay

Cho bao người học Phật

Được trực diện

Được trực thị

Được trực kiến

PHÁP DIỆU VI NHƯ THẬT

Ở nơi Ta sẵn đủ vẹn toàn

Định, Tuệ ở nơi Ta

Kinh, Pháp ở nơi Ta

Hoàn hảo tự bản nguyên

Chỉ cần quay đầu soi lại chính mình

Thì bờ bên kia cũng chính là bờ này

Không cần phải lập lại thiên văn:

Hồi Đầu Thị Ngạn!

ĐẠI HUYNH hiện giờ

Không có ai là bạn!

Vĩnh cửu cô đơn...

Nhưng không cô độc ở đời này!

Thỉnh thoảng đôi khi

Lại cô liêu như lãnh núi ở ngàn Tây

Vì dưới chân núi, truông, đèo...

La liệt lý trí thường phàm mệt mỏi nằm queo

Không thể cao trêu lên đỉnh cao giác tuệ!

ĐẠI HUYNH đã:

Mù mịt kiến tri: Soi ngọn đuốc

Tối tăm ái chấp: Rọi con đường

*Trí tài siêu việt: Tâm dăng hiến
Thiền pháp an nhiên: Tuệ cúng dường
Chi ngại gai đâm: Chân đại trượng!
Nào hay lửa hực: Áo thanh lương!
Ngẫm trò được mất: Cười Như Thực
Ngẫm cuộc đầy vơi: Mỉm mộng trường!
Xả kỷ, bỏ nhân không đối sánh
Vị tha, buông ngã chẳng so lường...*

*Nước trong, hạc nội nào lưu luyến?
Cội cũ, chim ngàn nhẽ vấn vương?
Đại dụng càn khôn thơm cội đức
Quyền cơ nhật nguyệt sáng đài gương
Ra tay lập địa: **Vô vi hạnh***

**TUỆ NGUYỆT ĐẠI HUYNH
VĨNH CÁT TƯỜNG!**

*Rừng Thiên Huyền Không Sơn Thượng, Huế
Ngọa Tùng Am, Xuân Nhâm Dần
Thân Đệ: Giới Đức kính bút!*

